

Repertoriul jurisprudenței

Cauza T-396/11

**ultra air GmbH
împotriva**

**Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)
(OAPI)**

„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marca comunitară verbală ultrafilter
internacional — Motiv absolut de refuz — Articolul 52 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE)
nr. 207/2009 — Abuz de drept”

Sumar – Hotărârea Tribunalului (Camera a doua) din 30 mai 2013

1. *Marcă comunitară — Renunțare, decădere și nulitate — Cerere de declarare a nulității — Admisibilitate — Condiții — Interesul de a exercita acțiunea*

[Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului, art. 56 alin. (1) lit. (a)]

2. *Marcă comunitară — Definiția și dobândirea mărcii comunitare — Motive absolute de refuz — Examinare separată a diferitor motive de refuz — Interpretarea motivelor de refuz în lumina interesului general care stă la baza fiecăruia dintre ele*

[Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului, art. 7 alin. (1) lit. (b) și (c)]

3. *Marcă comunitară — Renunțare, decădere și nulitate — Cerere de declarare a nulității — Admisibilitate — Abuz de drept — Irelevanță*

[Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului, art. 52 alin. (1) lit. (a) și art. 56 alin. (1) lit. (a)]

4. *Marcă comunitară — Procedura căii de atac — Acțiune în fața instanței Uniunii — Posibilitatea Tribunalului de a reforma decizia atacată — Limite*

[Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului, art. 65 alin. (3)]

1. Cererea de declarare a nulității formulată în temeiul articolului 56 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009 privind marca comunitară face parte dintr-o procedură administrativă, nu juridicțională.

Articolul 56 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009 prevede că o cerere de declarare a nulității întemeiată pe o cauză de nulitate absolută poate fi prezentată de orice persoană fizică sau juridică sau de orice grup ori organism constituit pentru a reprezenta interesele fabricantilor, ale producătorilor, ale prestatorilor de servicii, ale comercianților sau ale consumatorilor și care are capacitatea de a sta în justiție. În schimb, articolul 56 alineatul (1) literele (b) și (c) din același regulament, privind cererile de declarare a nulității întemeiate pe o cauză de nulitate relativă, rezervă dreptul de a formula o asemenea cerere anumitor persoane care dețin un interes de a exercita

acțiunea. Astfel, din economia acestui articol reiese că legiuitorul a intenționat să restrângă cercul persoanelor care pot prezenta o cerere de declarare a nulității în cel de al doilea caz, dar nu și în primul caz.

În timp ce motivele relative de refuz al înregistrării protejează interesele titularilor anumitor drepturi anterioare, motivele absolute de refuz al înregistrării au ca obiect protecția interesului general care stă la baza acestora, ceea ce explică faptul că articolul 56 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009 nu impune solicitantului să facă dovada existenței unui interes de a exercita acțiunea.

(a se vedea punctele 16-18)

2. A se vedea textul deciziei.

(a se vedea punctul 19)

3. Procedura administrativă prevăzută la articolul 56 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009 privind marca comunitară coroborat cu articolul 52 alineatul (1) litera (a) din același regulament are ca obiect, în special, să permită Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) să reexamineze validitatea înregistrării unei mărci și să adopte o poziție pe care eventual ar fi trebuit să o adopte din oficiu în temeiul articolului 37 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009.

În acest context, Oficiul trebuie să aprecieze dacă marca examinată este descriptivă și/sau lipsită de caracter distinctiv, fără ca motivele sau comportamentul anterior al persoanei care solicită declararea nulității să poată afecta anvergura misiunii încredințate Oficiului în ceea ce privește interesele generale subiacente articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) și articolului 56 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009. Astfel, dat fiind că, prin aplicarea dispozițiilor în cauză în cadrul unei proceduri de declarare a nulității, Oficiul nu se pronunță cu privire la aspectul dacă dreptul titularului mărcii primează asupra unui drept oarecare al persoanei care solicită declararea nulității, ci se asigură că dreptul titularului mărcii a fost constituit în mod valabil din perspectiva normelor care reglementează caracterul înregistrabil al acesteia, nu se poate pune problema unui „abuz de drept” din partea persoanei care solicită declararea nulității.

Astfel, faptul că persoana care solicită declararea nulității poate depune cererea sa în scopul de a aplica ulterior semnul în cauză pe produsele sale corespunde în mod cert interesului general de disponibilitate și de liberă utilizare protejat de articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009. Prin urmare, contrar a ceea ce a estimat camera de recurs, o astfel de împrejurare nu poate în niciun caz să constituie un abuz de drept. Această apreciere este confirmată de articolul 52 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009, potrivit căruia nulitatea mărcii comunitare poate fi declarată de asemenea ca urmare a unei cereri reconvenționale în cadrul unei acțiuni în contrafacere, ceea ce presupune că pârâtul într-o astfel de acțiune poate obține declararea nulității chiar dacă a utilizat marca în cauză și intenționează să o utilizeze în continuare.

(a se vedea punctele 20-22)

4. A se vedea textul deciziei.

(a se vedea punctul 29)